BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea — 12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 156 Sâmbătă 10 Iunie 1939 — 12 Pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 60 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

COLONIZAREA ZONELOR NOASTRE DE FRONTIERĂ

Colonizările reduse ce s'au făcut după punerea în aplicare a reformei agrare, atât în zona frontierei de vest, cât și Dobrogea Nouă, n'au dat rezultatele dorite, — fie din cauza concepției greșite în materie de colonizare, fie din cauze de ordin politic.

N'am avut un plan bine studiat pentru o colonizare temeinică și masivă a elementelor românești în zonele frontierelor, unde se simte nevoia întăririi pozițiilor noastre și nici n'am stabilit un regim juridic legal, în așa condiții încât să se înlăture eventualitatea înstrăinării terenurilor și să se asigure plata lor, fără să se creeze situații grele coloniștilor tocmai în faza delicată a adaptării și consolidării lor.

O dovadă că n'am avut dela început un plan bine studiat este și modul cum s'a legiferat în materie de colonizări.

Astfel, legea asupra colonizării din 17 Iulie 1930 a creat **Oficiul național de colonizare.** Ori, prin legea privitoare la regiile autonome din 4 Mai 1934, desființându-se acel oficiu, s'a abrogat și legea din 1930 asupra colonizării. Consiliul legislativ, în ședința sa dela 13 Martie 1936, luând în examinare un alt proect de lege privitor la regimul colonizărilor, a făcut următoarea constatare în avizul său:

„...prin legea privitoare la regiile autonome din 4 Mai 1934, odată cu desființarea Oficiului național de colonizare, s'a abrogat, pe ziua de 1 Iulie 1934, probabil din inadvertență și legea asupra colonizării dela 17 Iulie 1930"; iar această abrogare „a lăsat fără un regim juridic legal toate terenurile trecute în proprietatea coloniștilor, cum și cele ce le vor fi trecute în viitor".

In adevăr, până la 1 Iulie 1934 operațiile de colonizare s'au făcut pe temeiul dispozițiilor cuprinse în legea din 1930, care a reglementat alcătuirea fondului imobiliar destinat colonizării; a fixat condițiile pentru alegerea coloniștilor, a planurilor de colonizare și a regimului juridic al proprietății și gospodăriei.

Toate aceste operații le-a făcut Oficiul național de colonizări, — instituție autonomă, care a funcționat conform legii pentru organizarea și administrația întreprinderilor și avuțiilor publice cu caracter comercial.

In urma desființării acelui Oficiu, s'a creat un alt organ: **„Administrația comercială a colonizării"**, care, așa cum a funcționat, n'a putut să dea roadele așteptate, de oarece prin abrogarea dispozițiilor— probabil prin inadvertență, după cum a constatat consiliul legislativ — cuprinse în legea din 1930, toate terenurile trecute în proprietatea coloniștilor, ca și cele viitoare, au rămas fără un regim juridic legal. Din această cauză o parte din terenurile atribuite colonizărilor au fost înstrăinate.

In 1936 Parlamentul a votat o altă lege privitoare la regimul colonizărilor, cu scopul de a înlătura eventualitatea înstrăinării terenurilor; iar prin exercițiul dreptului său de preemțiune, statul să cumpere terenurile necesare viitoarelor colonizări.

In această lege s'au prevăzut și normele în ceea ce privește alegerea coloniștilor, mărimea loturilor și condițiile de plată a valorii terenurilor. Dacă dela început ar fi fost studiată problema colonizărilor, sub toate aspectele sale — agrară, socială, economică și națională — de sigur că nu după instalarea primilor coloniști în cele două zone ale frontierelor legiuitorul s'ar fi crezut obligat să prevadă noi dispoziții relative la alegerea și admiterea coloniștilor; sau, la asigurarea terenurilor împotriva înstrăinărilor.

S'a pretins peste hotare că noi am fi colonizat în Dobrogea Nouă un număr mare de români macedoneni; iar în zona de vest, un număr mare de români din alte părți ale țării, cu scopul de a disloca elementele minoritare de-acolo. Adevărul este, că numărul total al celor colonizați în Dobrogea Nouă și în zona frontierei de vest este de 38.588, — dintre care: 28.840 sunt români din țară; 6724 din statele balcanice (vechea Macedonie) și 3024 din Ungaria și Banatul iugoslav; iar prin stabilirea acestor coloniști pe terenurile ce li s'au atribuit, **NU S'A DISLOCAT NICIUN ELEMENT MINORITAR.**

Departe de a fi fost privilegiați, acești coloniști — după cum a constatat în ultimul timp și d. Cornățeanu, ministrul agriculturii și domeniilor, în urma anchetei personale ce a făcut-o în Dobrogea Nouă — suferă consecințele unor legiuiri defectuos întocmite, căci n'au ținut seama de toate condițiile impuse unui regim de colonizare.

Acum trebue să reparăm greșelile din trecut și să rezolvăm problema colonizărilor într'un cadru mai larg impus de interesele apărării noastre naționale, spre a crea în anumite zone ale frontierelor cordoane puternice de coloniști români. Aceste zone reclamă o dublă fortificare defensivă: una, prin colonizări masive cu elemente românești conștiente de misiunea ce au de îndeplinit în acele poziții înaintate și alta, de ordin militar.

MESAJUL REGAL

M. S. Regele a deschis eri sesiunea corpurilor legiuitoare, primul Parlament ales potrivit Constituției noui, dând citire tradiționalului mesaj regal care cuprinde o sinteză a activității oficiale dela 10 Februarie 1938 și până azi, cum și a proectelor de viitor ale guvernului.

In primul rând M. S. Regele a evocat amintirea mult regretatei Regine Maria, al cărei doliu l-am purtat cu toții în anul acesta în sufletele noastre.

„Nu vom uita — a spus Suveranul — strălucirea farmecului Ei, nici flacăra dragostei Ei de țară, nici vitejia de care a dat dovadă în zile grele și glorioase".

După enumerarea noilor orânduiri, plebiscitul din anul trecut și alegerile din cari s'a constituit noul Parlament, după pasagiul referitor la restabilirea ordinei și la reformele organice ce decurgeau din noua Constituție, M. S. Regele a vorbit de cel mai de seamă organism al statului: armata.

„Armata țării a continuat — a spus Suveranul — să formeze obiectul atențiunii de căpetenie a Guvernului Meu. Corpul ofițerilor și subofițerilor și-a văzut situația materială îmbunătățită, atât prin adausuri la solde, cât și prin așezarea Casei de asigurări a oștirii pe baze noui și mai folositoare. Instrucțiunea și hrana trupei au găsit o solicitudine specială. Dotarea oștirii a înregistrat progrese sensibile. Infanteria a fost înzestrată cu armament nou și variat; artileria a dobândit material modern; aviația a primit un imbold pe care nu l-a cunoscut până acum. Comenzile de material în țară și străinătate au fost sporite și efectuarea lor urmărită de aproape".

Această grije deosebită față de instituția ce reprezintă scutul permanent al țării, a găsit un ecou adânc nu numai în sufletele tuturor celor prezenți, dar va avea același răsunet în toate unghiurile țării, în toate inimile celor ce simt românește.

In ce privește politica externă M. S. Regele a ținut să precizeze politica de pace a guvernului român, dar nu o pace cu orice preț ci numai cu respectul libertății, al independenții și al demnității naționale.

Pomenind de înfăptuirile ce cad în sarcina viitorului, mesajul regal enumeră între altele: noul statut al funcționarilor publici, asigurarea rentabilității produselor agricole și mai ales o grijă deosebită pentru rezolvarea problemelor economice ce stau la baza propășirii ori cărui stat.

Parlamentarii au subliniat cu aplauze și ovațiuni fiecare capitol din clara expunere pe care o cuprinde mesajul Suveranului.

Delegații străini la serbările „Străjii Țării"

O parte din delegații străini veniți la serbarea tineretului: în mijloc (×) d. Baldur v. Schirach având în dreapta pe șeful delegației italiene, iar în stânga pe d. Fabricius, ministrul Germaniei

TRAGICUL SFÂRȘIT AL UNUI AVIATOR AMERICAN

Washington, 7. (Rador). — **In timp ce încerca să îndeplinească sborul fără escală Washington-Ciudad-Lerdo-Durango, cunoscutul aviator Sarabia s'a prăbușit cu avionul în râul Anacostia, în apropiere de aerodromul Bollingfield.**

Cu toate ajutoarele date imediat, aviatorul a murit înnecat în carlinga aparatului.

Văduva, fiul și fratele aviatorului au fost martorii acestui tragic accident care s'a petrecut sub ochii publicului venit să asiste pe aerodromul Bollingfield la plecarea în raid a cunoscutului pilot.

xx○●○xx

Vizitele generalului Gamelin la Londra

Londra, 7. (Rador). — Generalul Gamelin a vizitat Miercuri localitatea aldershot, unde a examinat ultimele modele de tankuri ale armatei britanice, care au evoluat în fața sa.

Tankurile ușoare au atins o viteză de 65 km. pe oră, iar automobilele de recunoaștere o viteză de aproape o sută de km.

*

Londra, 7 (Rador).— *Generalul Gamelin a sosit la Sandhurst la ora 10.35.*

El a fost întâmpinat de generalul comandant al școalei, de directorul serviciului de informațiuni din ministerul de război și de directorul personalului și al serviciilor de stat-major, cari se duseseră direct la Sandhurst pentru a fi de față la sosirea șefului armatei franceze.

Generalul Gamelin a trecut în revistă pe cadeții școalei și apoi a vizitat colegiul.

xx○●○xx

Maiorul Attlee a fost operat

Londra, 7 (Rador). — Maiorul Attlee a fost supus în cursul zilei de Miercuri unei ușoare operații chirurgicale, la un sanatoriu din Londra.

Operația a reușit pe deplin, starea pacientului este foarte satisfăcătoare.

Se știe că în cursul absenței maiorului Attlee, d. Greenwood îl înlocuește în Camera Comunelor în calitate de șef al grupării parlamentare laburiste.

Deraierea rapidului Roma-Varșovia

Varșovia, 7. (Rador). — Trenul rapid Roma-Viena-Praga-Varșovia a deraiat la ora 12.15 la zece kilometri de Varșovia.

Primele relatări telegrafice asupra accidentului semnalează patru morți și numeroși răniți.

CUM S'A PRODUS ACCIDENTUL

Varșovia, 7. (Rador). — **Accidentul rapidului Roma-Varșovia s'a produs la ora 12 și 15 minute, în apropiere de gara Pruszkow. Trenul trebuia să oprească la Varșovia la ora 12 și 22 minute și nu mai avea de străbătut decât zece kilometri pentru a ajunge la destinație.**

Din primele informațiuni culese la locul accidentului rezultă că vagoanele de lângă locomotivă — printre care și câteva vagoane cu paturi — s'au răsturnat și au venit de-a curmezișul șinelor, blocând trei linii.

Indată ce s'a aflat despre accident, ministrul și viceministrul comunicațiilor s'au dus la fața locului pentru a conduce ancheta.

Deocamdată nu este cunoscută nici cauza accidentului, nici identitatea victimelor.

NUMĂRUL VICTIMELOR

Varșovia, 7. (Rador). — **In legătură cu deraierea rapidului Roma-Varșovia, agenția „Pat" publică următoarea relatare:**

Miercuri la amiază, rapidul internațional Roma-Varșovia a deraiat la Pruszkow, 22 km. de Varșovia din cauza prea marei viteze. Deraierea s'a produs la postul de macaz.

Sunt 5 morți printre cari mecanicul și fochistul locomotivei, și zece răniți dintre cari 7 în stare gravă.

Ministrul comunicațiilor s'a dus imediat la locul accidentului.

Problema armamentelor italiene lăsate în Spania

Declarațiile d-lui Chamberlain

Londra, 7. (Rador). — **Răspunzând unei întregi serii de întrebări privitoare la armamentele italiene lăsate în Spania, d. Neville Chamberlain a declarat că, ținând seama de toate împrejurările, guvernul britanic nu are intenția de a face reprezentări guvernului italian, atâta timp cât situația nu va fi modificată prin noui evenimente.**

Primul ministru a precizat că nu există o violare o acordului anglo-italian.

Primul ministru a anunțat că cei 20.000 de italieni și cei 6000 germani, cari au părăsit Spania, reprezintă marea majoritate a trupelor străine care se aflau acolo. Forțele aeriene italiene din Majorca au fost reduse și se speră că cele ce se mai află acolo vor părăsi și ele insula, în curând.

D. Neville Chamberlain a insistat asupra faptului că țelul de căpetenie urmărit prin schimbul de note, care a precedat acordul anglo-italian era de a obține asigurări împotriva eventualității ca guvernul spaniol să ofere baze unde materialul de război ar fi rămas sub un control italian. Informațiile pe care le avem, a încheiat primul ministru, arată că scopul acesta a fost atins prin retragerea forțelor italiene.

TRIBUNALELE SPECIALE DIN SPANIA

Londra, 7. (Rador). — **Liberalul Wilfrid Roberts a întrebat în ședința de Miercuri a Camerii Comunelor dacă guvernul poate să dea precizări cu privire la modul în care generalul Franco respectă asigurările date guvernului britanic în Februarie trecut, că nu vor fi create tribunale speciale pentru a judeca adversarii politici și că nu se vor da pedepse cu moartea pentru acțiuni cari în legislația dinainte de Iulie 1936 nu erau caracterizate drept crime.**

D. Butler a răspuns subliniind că termenii asigurărilor date de guvernul naționalist spaniol erau ambigui. Ei nu excludeau creiarea unor tribunale speciale. Guvernul britanic așteaptă dealtfel un raport al ambasadorului său la Madrid asupra acestei chestiuni.

Subsecretarul de stat al afacerilor străine a subliniat că la Madrid nu au fost condamnați la moarte decât numai adevărații asasini. Până la sfârșitul lunei Aprilie nu avuseseră loc decât zece execuții.

ARMAMENTUL FORTIFICAȚIILOR DELA CEUTA

La o întrebare a liberalului sir Percy Harris cu privire la importanța, calibrul și naționalitatea armamentului fortificațiilor dela Ceuta, d. Butler a răspuns:

„Guvernul britanic posedă numeroase informațiuni cu privire la fortificațiile dela Ceuta și împrejurimi. Nu este în interesul public să le divulge. Dealtfel, calibrul și originea diferitelor baterii de coastă din regiunea Ceuta sunt variate".

Sir Persy întrebând apoi dacă este adevărat că multe din aceste baterii au fost trimise de Reich cu violarea acordului de neintervenție, d. Butler s'a mărginit să răspundă că „acordul de neintervenție a încetat de a mai exista".

INDEPENDENȚA BOEMIEI, MORAVIEI ȘI SLOVACIEI

Deputatul Mander întrebând dacă guvernul poate să dea asigurări că o parte esențială a oricărei „reglementări generale europene" va fi restaurarea libertății și independenții Boemiei, Moraviei și Slovaciei, d. Butler a răspuns:

„Situația ce ar constitui postulatul acestei chestiuni este cu totul hipotetică, așa că în mod evident nu sunt în măsură să dau asigurări în această privință".

Remaniere în cabinetul englez

Londra, 7. (Rador). — **Se anunță oficial că d. Ramsbotham, ministrul pensiilor, a fost numit ministru al muncii, în locul d-lui Sassoon.**

Sir Walter Wolmersley, actualul subsecretar de stat al poștelor, a fost numit ministru al pensiilor. El va asista pe ministrul agriculturii în Camera Comunelor.

D. William Mabane, fruntaș liberal naționalist, a fost numit subsecretar de stat al poștelor.

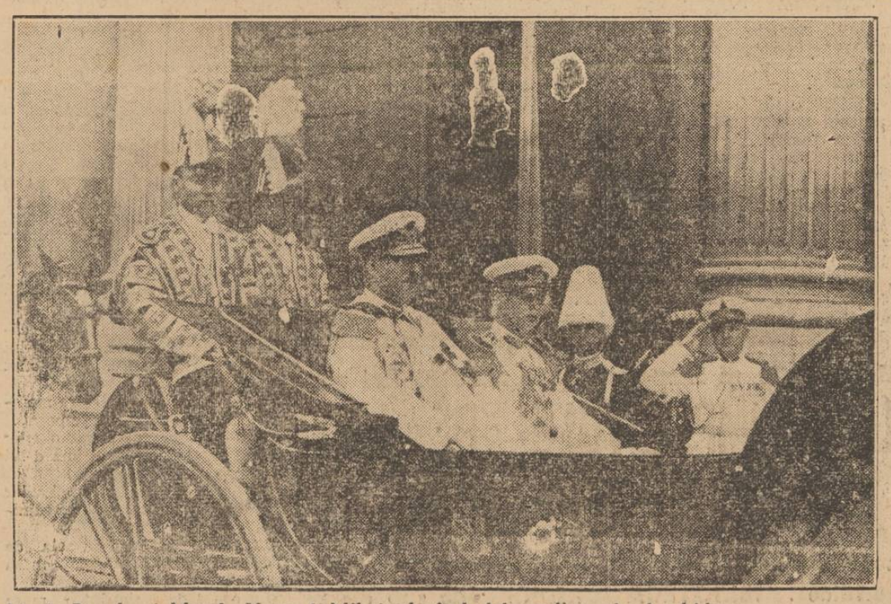

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai plecând dela ședința de deschidere a Parlamentului

Agricultura și industria

de ALEX. ALIMĂNEȘTIANU

Problema care trebue să preocupe pe conducătorii noștri, este, în primul rând, ridicarea standardului de viață al locuitorilor țării și în special acela al plugarilor. La aceasta nu se poate ajunge decât mărind rentabilitatea solului și ocupând brațele, cari nu găsesc de lucru în satul lor.

Crizele agricole din ultimii 50 de ani, prin care a trecut Europa, ne-au dovedit că agricultura nu se poate desvolta și nu devine rentabilă decât, dacă produsele ei se industrializează pe cât mai mult cu putință înainte de a fi puse în vânzare.

Intrebuințarea uneltelor perfecționate și a mașinilor este cerută de lupta impusă de concurența țărilor cu alte căror produse ne întâlnim pe piețele mondiale, aceste țări uzând de mijloace ce eftinesc produsele lor. Câtă vreme plugarul muncește numai cu mâinile sau cu instrumente rudimentare, s'a dovedit că nu-i rămâne un câștig suficient pentru a putea duce o viață mai bună, că este împiedicat de a plăti salarii mai ridicate și prin urmare, mereu se va găsi în neputință de a ieftini traiul atât pentru el cât și pentru alții.

Fără mijloace mecanice de exploatare, astăzi nu se mai poate ține piept concurenței mondiale.

Pela 1813 Anglia nu introdusese încă mașini la fabricarea cuelor, din care cauză 83 de lucrători produceau într'un an 22 milioane cue și costau 1000 de cue 4,86 frs., pe când la 1897 introducându-se anumite mașini, tot un număr de 33 de lucrători produceau, în timp egal, un număr de 2.891.000.000 cue, costând 1000 de cue numai 0.056 frs.

Salariile lucrătorilor în 1813 erau de 0,42 frs pe oră; în 1897 s'au urcat la 0,65 frs., adică cu 51% în plus, iar cheltuelile de fabricare au scăzut cu 98%. Prețul muncii a fost mai ridicat, capitalul a fost mai bine remunerat, iar consumatorul a avut marfă și mai eftină și mai multă.

Prin aceste rânduri, aș dori, între altele, să arăt ce legătură strânsă există între agricultură și industrie și că una fără alta, nu numai că nu pot progresa, dar chiar nu pot dăinui. Când omul a simțit nevoia să cultive pământul, din primul moment a întrebuințat uneltele. Căci nu putea nici să sape nici să are cu mâinile, ci a avut nevoie de sapă și de plug. Iată dar că din prima zi s'a ivit legătura între agricultură și meșteșug; iar mai târziu cu industria, sub multiplele ei ramuri.

Lupta dintre agricultură și industrie, să recunoaștem, se datorește în mare parte lăcomiei de câștig a industriașilor, la care s'a adăogat și specula comerțului. Toate acestea nu s'ar fi întâmplat dacă organele de conducere și-ar fi făcut datoria, intervenind la timp. Industria și comerțul au, și una și altul, organizații profesionale, prin intermediul cărora se fixează prețurile de vânzare, pe când agricultura stă neputincioasă în fața acestei inichități.

Este adevărat că „oferta și cererea" determină prețul, însă cu condițiunea ca să fie lăsat liber jocul natural al acestei oferte și al cererei; să nu fie împiedicat prin taxe vamale, prin sindicate spoliatoare sau prin avantagii contra altor activități. Este în însăși interesul agriculturii, să ajute întemeierea industriei și desvoltarea comerțului, căci prima face ca produsele plugăriei să aibă valoare mai mare; iar cel de al doilea duce produsele în toate colțurile lumii, unde se simte nevoie de ele.

Spre a învedera marea deosebire de rentabilitate și standard de viață în industrie și agricultură, voi afirma că un milion de lucrători industriali consumă cât 5—6 milioane muncitori agricoli.

Datorită acestui adevăr constatat și verificat, Anglia, Germahia, Belgia și Franța și-au îndreptat, în urmă cu 50—60 de ani, activitatea lor către industrie, deși aceste țări au terenuri de muncă destul de bune. Ele torc lână din Australia, America și Africa pentru că o cumpără mai ieftin, deși o produc în țara lor. Fac acest lucru fiindcă munca industrială este mai bine plătită și pentru că au găsit țări unde pământul nu costă nimic sau costă foarte puțin și unde mâna de lucru este plătită derizorie.

Pela 1800 în aceste țări se ocupau cu munca câmpului 90% din locuitori și abia puteau să nutrească o populație de 180.000.000 locuitori ai Europei, iar în zilele noastre au rămas la plugărie; în Belgia 18%, în Anglia 23%, în Germania 32% și în Franța 34%.

Deși procentul muncitorilor în agricultură a scăzut, după cum arăt mai sus, atât de sensibil, totuși datorită desvoltării industriei, astăzi pot fi satisfăcute în condițiuni mult mai prielnice, nevoile a peste 450.000.000 de suflete europene.

Preocuparea conducătorilor vieții noastre politice și economice este, ca populația țării să crească; ca să nu rămânem în urma celorlalte state care ne înconjoară. Trebue însă de avut în vedere, că dacă nu asigurăm o ocupație continuă și un trai omenesc celor ce vin pe lume, în loc să facem un bine, aducem un pericol social și național. Mintea sănătoasă nu este decât într'un corp sănătos.

Țări ca Anglia, Germania, Belgia, Italia, etc. au întemeiat industrii și din cauză că, pe ani ce treceau, creștea mereu numărul brațelor disponibile, cărora agricultura nu le putea da de lucru și în loc să lase populația să emigreze, sau munca să fie plătită derizoriu, au găsit ocupații în industrie, care le-a ridicat salariul dela un leu pe zi la 4.10 lei pe zi, aducând materii prime din țări și continente unde omul era plătit dela cinci la 30 centime pe zi.

La noi, unde brațele disponibile așteaptă în sat, să li se dea de lucru, după ce vom înzestra agricultura cu inventar viu și mort, cu capital ieftin și la timp și vom apuca pe drumul intensificării agriculturii, — brațele disponibile trebue să le întrebuințăm în industrie și comerț.

Să nu se uite că brațele disponibile dela noi, se vor înmulți din an în an, pe măsură ce se va întrebuința mașinismul în agricultură și se vor introduce culturi, care să ocupe mai tot timpul anului munca plugarului, iar nu să le țină, ca în zilele noastre legate de pământ numai pentru câteva luni din an, cum se întâmplă cu cultura păioaselor și porumbului.

Lucrătorii din Lancshire, Roubaix torc lâna din Australia, Colonia Cap, Argentina; cei din Silezia și Saxonia, pe cea din Uruguai și ne îmbracă pe noi cei din Balcani și Turcia, deși avem turme de oi ,care nu ne dau câștigul cuvenit din pricină că lâna, pieile, laptele și carnea sunt plătite cu prețuri derizorii.

Anglia, Germania, Belgia, Franța, Italia etc. lucrează bumbacul din Misisipi, Virginia, Canada, Texas, India, Egipt, precum și fierul și alte minereuri din Canada, Africa, Spania, Suedia, etc. numai și numai spre a da de lucru brațelor libere și cu scopul, ca munca națională să fie cât mai bine răsplătită.

Astăzi îmi dau seama mai bine ca oricând, de bunul simț și adâncа judecată a poporului nostru, reamintindu-mi că acum o jumătate de secol, bătrânii, în sfaturile lor, spuneau că ne înmulțim ca nisipul mării și că în curând nu vom mai avea loc pe pământ. Ei vedeau și constatau, an de an cum se îngusta ceairul unde păsteau vitele și cum se micșora bucata de pământ ce o munceau.

Se susține, cu multă dreptate, că nu trebue să se ajute activități care nu pot trăi prin ele însile, dar trebue neapărat să se pue în valoare bogățiile de tot felul ale țării, în fruntea cărora stă agricultura și, mai cu seamă, să se dea de lucru brațelor libere, **munca fiind cea mai mare avuție**, care nu trebue irosită în zadar și aceasta pentru liniștea noastră socială.

Frumusețile Capitalei

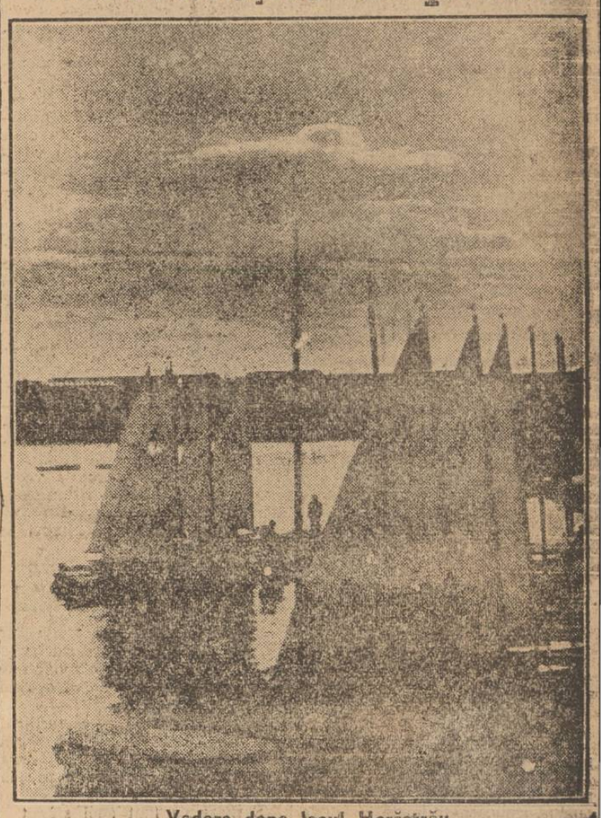

Vedere depe lacul Herăstrău

Nota japoneză către Italia și Germania a sosit la Berlin

Berlin, 7 (Rador). — *Corespondentul agenției „Havas" transmite:*

Nota japoneză transmisă guvernelor german și italian cu privire la modificarea politicei Japoniei față de Europa a sosit în cursul nopții la Berlin, la ambasada japoneză.

In cercurile bine informate se afirmă că guvernul japonez s'ar declara favorabil întăririi pactului contra Internaționalei comuniste, dorită de Germania și Italia.